

PIRÁTSKÉ LISTY

KOMUNÁLNÍ VOLBY LITOMĚŘICE A TEREZÍN | LÉTO 2018 | PIRATSKELISTY.CZ | PIRATI.CZ | NEPRODEJNÉ

STRANA 2 A 3

Představení kandidátů

STRANA 4

Mluvíme se všemi! A to je síla Pirátů.
Rozhovor s Ivanem Bartošem.

STRANA 5

Dáváme na vás! Občané mají právo
vyjadřovat se ke správě města.

STRANA 6

Jak se cítíme ve svém městě?
Aneb my a veřejný prostor.

STRANA 7

Terezín. Každé město je jiné,
unikátní, často zvláštní.

SE SUCHEM LZE BOJOVAT. JEN TO CHCE SPRÁVNÉ LIDI

Klima nezměníme. Je ale třeba se mu co nejvíce přizpůsobovat a vhodnými opatřeními snižovat jeho dopady. Máme velkou výhodu. Sazení stromů s budováním zelených ploch nestojí moc peněz. Zdaleka ne tolik jako megalomanské projekty přehrad. Proto s Piráty prosadíme výsadbu stromů v ulicích, nahradíme stromy skácené, doplníme rekreační divočinu kolem měst a zatravníme betonové pustiny.

Sucho je v médiích čím dál častěji zmiňovaným tématem. Jednak proto, že se zvětšuje zájem o zemědělství, lesy a životní prostředí jako takové, ale zejména protože sucha a další projevy změny klimatu začínají být citelné na celém území naší republiky. Mění se charakter dešťů, ubývá spodních vod i voda v řekách, krajina i města se víc a víc oteplují, a zatímco se u nás objevují dříve nemyslitelné druhy rostlin i živočichů, některé původní začínají chybět.

Nejčastěji se o dopadech sucha a je-

jich předcházení hovoří v souvislosti se zemědělskou půdou a lesem. Má to logiku, protože dohromady tvoří přes 80 procent rozlohy naší země. Často se zapomíná na města a na zastavěnou plochu obcí, které sice tvoří jenom pár procent rozlohy ČR, ale žije zde naprostá většina obyvatel. A bavíme-li se o adaptaci na klimatické změny, nemůžeme z tohoto důležitého úkolu města a obce vynechat.

Proto je důležité, aby i komunální politika odrážela tyto problémy.

Pirátský program na všechny tyto věci myslí. Řešíme jak ochlazovat zastavěné plochy ve městech, jak zadržovat vodu a krajinné opatření v katastru měst mimo obydlí. Základní jednotkou takových opatření a obecně adaptace na klimatickou změnu je strom. Je to famózní „mechanismus“, který dokáže, je-li správně vybrán a umístěn, absorbovat jak vodu, tak sluneční energii. Průměrně vzrostlý strom dokáže ochladit své okolí způsobem srovnatelným s minimálně třemi výkonnými klimatizacemi.

Piráti ví, že zeleň a parky neslouží jen pro relaxaci, oživení města a jeho zkrášlení. Pokud o nich začnou radnice uvažovat správně, může zeleň výrazně napomoci ke snížení teploty v místech, kde každý z nás žije a také ke zlepšení krajinného hospodaření s čím dál vzácnější vodou.

Mgr. Radek Holomčík

Poslanec České pirátské strany
Místopředseda zemědělského výboru

© Sebastian Kluger 2011

Jak se díváš na nízké procento žen ve vrcholové politice, potažmo na nízký zájem žen o politiku obecně?

Dnes už se dívám zevnitř. Pozoruji, jak hodně kolektivu prospívá, když je smíšený. Ostatně, stejně tak tomu politickému společenství svědčí i jiná rozmanitost - věková, místní, životní... V rozhodování o tom, co se děje s naším zdravotnickým a sociálním systémem a kam míří z obcí a krajů peníze určené pro mateřské a základní školy, bych si přála víc žen (které tu práci reálně vykonávají).

Nízký zájem si vysvětlují tím, jak málo si lidé obecně uvědomují, co všechno je vlastně politika. Třeba počet dětí na učitelku, nebo špatné platy a rozlišování odbornosti u zdravotních sester - to všechno je předmětem politiky. Zbytečně nás poškozuje, že ženy se silným vhladem do problematiky a velkým osobním nasazením o vstup do politiky nestojí. Přitom existuje spousta témat jako porodnictví, ústavní péče o velmi malé děti, zohledňování nových poznatků o fungování mozku v základním školství apod., kde se mohou zapojit. Nemusí to ale být jen témata bližší ženám, to

pole působnosti je přirozeně mnohem širší.

Co tě přivedlo do politiky a k Pirátům?

Motorem mi zprvu bylo neuvěřitelně arogantní rozkrádání Prahy 10, kde jsem bydlela. Pak jsme dali dohromady aktivní partu sousedů se zájmem o naši obec a to už byl jen krůček k překročení hranice od angažované občanky ke člence strany.

Jsi z práce ve Sněmovně překvapená, zklamaná nebo naopak potěšená?

Do Sněmovny přišli Piráti po lítých předvolebních bojích plných napadání a ostré rétoriky. Proto nás na začátku překvapila nečekaně pozitivní atmosféra. Většina lidí se na Vás usmívá, všichni se uctivě zdraví, všichni jsou k vám slušní. Přesto brzy člověk zjistí, že je třeba mít se

OLGA RICHTEROVÁ Přála bych si více žen v politice

na pozoru a hlídat si, co řekne, co udělá, za co se postaví, co podepíše. Je to trochu zvláštní - taková ostřížní noblesa.

Jaké jsou tvé priority jako poslankyně a čeho bys chtěla do konce mandátu dosáhnout?

Mojí hlavní prioritou je dostupné a sociální bydlení. Povinností opozice je důsledně sledovat fungování státu, což se v mém případě týká Úřadu práce a České správy sociálního zabezpečení, kam spadají důchody. Hodně se také věnuji náhradní rodinné i ústavní péči a zajištění osob se zdravotním postižením.

Jak jsi zmínila, jedním z tvých témat je právě rodina. Co ohrožuje stabilní a zdravou rodinu?

Aby rodina dobře fungovala, potřebuje vedle bydlení a nezbytných financí především právní jistotu. Náš stát ale dopustil šílené věci například v exekučním řádu. Máme-li 863 tisíc dlužníků a 4,5 milionu exekucí, tak se problematika sociálního vyloučení, ale i přímého ohrožení pádem do chudoby týká klidně i dvou milionů lidí. Navíc v téhle pasti vážně zároveň

spousta věřitelů. Mnozí živnostníci i malé firmy se dostávají do obrovských potíží právě kvůli tomu, že jim jiní nezaplátí. Piráti chtějí prosadit zavedení teritoriality exekutorů a novelizaci insolvenčního zákona tak, aby skutečně umožnil oddlužení většího počtu lidí. Ale to už je odbočka k Ministerstvu spravedlnosti.

Pojďme zpět k rodinám jako takovým. Co můžeme dělat hned?

V programovém prohlášení nové vlády se píše, že Ministerstvo práce a sociálních věcí bude intenzivně podporovat rozvoj veřejných služeb pro rodinu. Tuto obecnou deklaraci lze nejspíš přeložit jako navýšení dotačního titulu Rodina. Z něj se na jednu stranu financují různá mateřská centra, ale také sociálně aktivizační služby pro rodiny v potížích, tedy služby, které mají předjet těm nejhorším průšvihům a přetnout různé začarované kruhy. A právě tyto služby dnes nesmírně trpí tím, že není víceleté financování a tudíž není možné dlouhodobě plánovat a odvádět kvalitní komunitní práci. Trvalé řešení se tak dnes zbytečně prodražuje, ačkoli by tomu mělo být naopak.

PHDR. OLGA RICHTEROVÁ PH.D. (*21.1.1985) JE POSLANKYŇE ČESKÉ PIRÁTSKÉ STRANY, MÍSTOPŘEDSEDKYŇE VÝBORU PRO SOCIÁLNÍ POLITIKU A ČLENKA VÝBORU PRO ZDRAVOTNICTVÍ. OLGA VYSTUDOVALA PŘEKLADATELSTVÍ A TLUMOČNICTVÍ (AJ-NJ) NA KARLOVĚ UNIVERZITĚ V PRAZE, KDE ZÍSKALA TITUL PH.D. V PRŮBĚHU STUDIA POBYVALA V NĚMECKU A ANGLII, DOMLUVÍ SE TĚŽ RUSKY A ITALSKY. KOMPOSTUJE, RÁDA BĚHÁ A JE ZASTUPITELKOU NA PRAZE 10. JE V DANÁ A MÁ DVĚ MALÉ DĚTI, ŽIJE VE VRŠOVICÍCH A POCHÁZÍ Z CHOLTIC U PARDUBIC.

PŘEDSTAVENÍ KANDIDÁTŮ

KATEŘINA STOJANOVÁ

Piráti, studentka

Proč kandiduji:

Věřím, že Litoměřice dokáží být místem pro spokojený život obyvatel všech věkových kategorií a proto by každá takováto věková skupina měla mít v našem zastupitelstvu své zastoupení. Můj nízký věk mě zvýhodňuje v tom, že se pohybuji mezi mladými Litoměřičany, znám jejich problémy a tužby s městem spojené a chtěla bych tak být spojkou mezi nimi a vedením města. Jsem přesvědčená, že mladí jsou budoucností našeho města a měli by tak dostat podíl na místním rozhodování.

Další informace:

Narodila jsem se v Litoměřicích, kde také stále žiji a studovala na Gymnáziu Josefa Jungmanna (nyní začnu studium na vysoké škole). Od malička jsem činná zejména v kulturní oblasti, kterou město nabízí - jsem členkou místního dívčího pěveckého sboru Puellae Cantantes, který Litoměřice pravidelně reprezentuje na řadě mezinárodních soutěží a rovněž jsem se mnoho let herecky angažovala v divadelním souboru Mladivadlo při ZUŠ Litoměřice. Během svého středoškolského studia jsem absol-

vovala řadu mimoškolních aktivit, které mi poskytly vhled do širších oblastí. Zúčastnila jsem se programu Univerzity Karlovy v Praze "Juniorská univerzita: humanitně-spoolečenské zaměření" a rovněž jsem byla členkou projektu "Studentská simulace zastupitelstva", pořádaného Agorou CE o.p.s., který mi poskytl školení o fungování komunální politiky, seznámila jsem se s problémy místní samosprávy a veřejné správy, byla jsem součástí simulovaného zastupitelstva města a podílela jsem se na vytváření a prosazování návrhů usnesení tohoto zastupitelstva. Věřím, že nabitě zkušenosti bych dokázala maximálně využít i v zastupitelstvu reálném.

MGR. PETR PANAŠ

49 let, Strana zelených, šestka společné kandidátky Zelených a Pirátů.

Petře, kandiduješ za Zelené. Proč zrovna tato strana a byl jsi ještě v nějaké jiné?

„Začnu odzadu. Nikdy jsem v žádné jiné politické straně nebyl a ani za jinou nekandidoval. K této politické příslušnosti jsem měl asi dispozice od mládí. Ve volném čase jsem provozoval trampingu, byl členem Českého svazu ochránců přírody a Hnutí Bron-tosaurus. Jinak Zelení jsou sympatičtí tím, že politiku dělají srdcem a ne pro kariéru nebo peníze. Naše stranické

funkce jsou neplacené a v podstatě nemáme ani žádné zaměstnance. Ale zase u nás potkáte opravdu bezva lidi.“

Považuješ se za zkušeného politika?

„Otázka je, co je to zkušený politik. Vyzkoušel jsem si vedení základní organizace Zelených v Litoměřicích, funkci opozičního zastupitele a člena kontrolního výboru. Čtyři roky jsem byl v legislativně-právní komisi Ústeckého kraje za hnutí PRO! kraj (Strana zelených byla jeho součástí). Z komunální politiky tedy zkušenosti mám. Ale jestli je zkušený politik ten, který většinu života dělá jen profesionální politiku? Pochybuji. Politika je služba lidem a tito politici už jsou od normálního života odtrženi.“

V minulých volbách lídr, nyní až šesté místo. Proč?

„Má to dvě roviny. Jdeme v koalici s Piráty a máme dohodu o rovnoměrném zastoupení. V rámci Zele-

ných jsem třetí. Věřím, že ve volbách uspějeme a stále to je místo, ze kterého mám šanci do zastupitelstva postoupit. Jinak mě přijde nezdravé, když je u některých stran lídrem stále tentýž člověk. Byť třeba dobrý. Politika se musí na vlastní kůži vyzkoušet. A když jsou tam pořád ti stejní, tak se ostatní pouze dívají. Navíc beru, že politická strana je tým lidí. Alespoň u nás. Jak by měla být většina motivovaná pracovat, pokud by na předních místech kandidátky nebyla žádná změna. To přece nemůže fungovat.“

Co bys rád v Litoměřicích změnil?

Dětská hřiště. S vnoučkem jsem jich prochodil opravdu hodně. Většina z nich je však unifikovaná, pořád jedny a ty samé herní prvky, minimum stínu, celkový stav nic moc. Ano, jsou výjimky, kde je to pěkné. Já bych byl rád, aby každé dětské hřiště bylo zajímavé nějakým netypickým herním prvkem. Nemusí to být ani

nic drahého. Děti si vyhraji s čímkoli. Kdo je dříve narozený jako já, tak určitě pamatuje, jak jsme si dokázali hrát na naskládaných panelech a v betonových rourách. Nyní by stačily třeba opracované a dobře poskládané klády, tunel z vrbiček nebo terénní skluzavka.“

A teď mimo politiku. Co rád čteš?

„Mám různé oblíbené spisovatele a knihy. Aktuálně si rád přečtu knížky od Jo Nesba, Stephena Kinga, Raye Bradburyho nebo Bernarda Miniera.“

Poslední otázka. Jak vidíš volební šance Zelených a Pirátů v Litoměřicích?

„Určitě dobře. Každá z koaličních stran přináší do kampaně nějaké své nápady. Naším spojením se rozšiřuje i okruh voličů. Navíc máme na kandidátce i velmi zajímavé nestranické osobnosti. Jsem tedy optimista a myslím, že mnohé ještě překvapíme.“

ING. JAN HRKAL

kandidát za Zelené

Honzo, jak dlouho jsi v komunální politice a jaké byly tvé začátky politické angažovanosti?

Do komunální politiky jsem vstoupil vlastně náhodou v roce 1990. Cestou na sportovní soustředění jsem ve vlaku vyslechl debatu o nutnosti ovlivňovat změny i ve sportovní oblasti. Po návratu jsme rychle zorganizovali podpisovou akci k možnosti se voleb zúčastnit jako skupina nezávislých kandidátů pod hlavičkou sportovního spolku z Pokratic a 2 z nás se do zastupitelstva dostali.

Nejsi jen politik, ale také sportovec. Navíc víme, že působíš v TJ Sokolu Pokratic. Jak vnímáš podporu sportu v Litoměřicích?

Podpora sportu v Litoměřicích má

vzestupnou tendenci, zejména po změnách zákonů v oblasti hazardu, kdy se finance nedostávají spolkům přímo, ale právě přerozdělováním městem. Podporovány jsou prakticky všechny sportovní spolky ve městě, které o podporu stojí a zabezpečují sportovní reprezentaci nebo sportovní vyžití. Je otázkou zda je rozdělování dotací spravedlivé, zda opravdu je potřeba většinu financí dát třem sportům, tedy fotbalu, hokeji a basketu? Kromě podpory spolkové činnosti město vytváří podmínky pro neorganizované pohybové vyžití, jak na úrovni školských zařízení, tak i veřejných sportovišť a plácků. I zde jsou samozřejmě rezervy, zejména ve kvalitní údržbě, případně v počtu či vhodnosti sportovišť pro danou věkovou kategorii.

Tedy politik, sportovec, ale i dědeček. Kolik máš vlastně vnoučat a kam s nimi chodíš nejraději?

Celkem mám 4 vnoučata, z toho je jeden kluk. Větší děvčata bydlí v Ústí nad Labem, každých 14 dní jsou u nás a tak s nimi pravidelně trávíme čas v tělocvičně nebo na venkovních hřištích. Všichni milují vodu, takže ba-

zén, často jsme v přírodě. Pravidelně chodíme po okolí, pozorujeme zvěř a ptáky, poznáváme květenu středohoří, jakož i kopce, nerosty a jeho významná místa.

RADIM JEŽEK

kandidát za Zelené

Radime, můžeš nám prozradit, proč kandiduješ?

U Zelených jsem od r. 2014, kdy jsem se rozhodl vstoupit do strany před komunálními volbami. Přišlo mě správné, když už za nějakou stranu kandiduji, tak být jejím členem. Co chci prosazovat v komunální politice? Určitě to bude důraz na životní prostředí. Proto bych se po volbách v roce 2018 rád zapojil do činnosti komise životního prostředí. Jezdím ve volném čase na kole a vnímám, že

je v našem městě prostor na mnoho vylepšení v cyklo dopravě. Tomu bych se také rád věnoval.“

Jaké je tvoje zaměstnání?

Pracuji jako vedoucí oddělení řízení kvality u firmy Chládek & Tintěra, a.s., kdy mojí náplní práce je podniková ekologie, odpadové hospodářství, BOZP a ISO.

Můžeš nám něco říci o tvých zájmech?

Jsem členem Českého svazu ochránců přírody, Asociace strážců přírody ČR a Milešovského spolku přátel přírody. V mládí jsem byl u skautů. Z koníčků bych uvedl ještě turistiku a kynologii. U Zelených v současné době zastávám pozici člena Krajské revizní komise a Republikové rady Zelených.

Proč jsi zrovna u Zelených?

Zelení jsou stranou, která má velký akcent na environmentální témata. Tím je jedinečná a byl to jeden z důvodů, proč jsem do ní vstupoval. Vymezování se na pravolevá témata a umístění na politickém spektru v tomto pohledu, přísluší jiným

stranám. Mimo ochrany životního prostředí vidím jako velké téma Zelených transparentnost. Vnímám, že transparentní chování nelze prosazovat jen navenek, ale musí prvotně fungovat i uvnitř naší strany. Proto jsem se rozhodl být členem Krajské revizní komise. A jsem rád, že Zelení se skutečně otevřeně chovají. Máme transparentní účet, naši zastupitelé na webu zveřejňují svá majetková priznání (byť jim to zákon neukládá) a schůze jsou i pro veřejnost. Transparentnost je také to, co nás spojuje s Piráty a proto má naše koalice smysl.

Jak vidíš politiku Zelených v Litoměřicích?

V litoměřické komunální politice vnímám Zelené jako skutečnou opozici, která se snaží neustále prosazovat své programové věci. Věřím, že i po dalších volbách dostaneme v koalici s Českou pirátskou stranou od voličů dostatečný mandát, aby v litoměřickém zastupitelstvu byly zastoupeny strany, které budou prosazovat environmentální témata a hlídat transparentní městské hospodaření.

NA AUTISMUS CHARDONNAY

Alespoň pro Martina Selnera, autora knihy *Autismus a Chardonnay představuje sklenka vína stejně jako psaní blogu nutnou terapii po celodenní práci asistenta ve stacionáři, kde se stará o děti s porušeným autistickým spektrem.*

Ve své sbírce fejetonů píše Selner spíše o sobě a o své práci než o autismu jako takovém, a právě tím přináší čtenáři neotřelý a originální pohled na reálný svět autistů.

Přestože se někdy až zbytečně úporně snaží najít paralely se svým vlastním životem, spoustu charakteristik chování a reakcí autistů lze použít obecně. Říká, že v podstatě jsme každý autista, podle toho, jak nám to vyhovuje. Pro autisty je stejně jako pro nás důležitý kontakt, dotek, společná činnost. Stejně jako my mají své emoce a potřeby. „Ani jeden z nás neumí být sám, jen si udržujeme takovou vzdálenost od lidí, abychom se sami necítili.“

Za největší zlo považuje předsudky a strach. Pokud bychom se s nimi dokázali vypořádat podobně jako v jiných zemích, Selner uvádí například

zážitek ze Španělska, pomohli bychom nejen autistům, ale také sami sobě.

O autismus se zajímám vzhledem ke své profesi učitelky a výchovné poradkyně již delší dobu. Selnerův přístup je mi zároveň velmi blízký. Snaží se vidět smysl v tom, co dělá poctivě. Také „moje děti“ se často chovají podobně, ba i hůře. Jednou za čas však přijdou okamžiky, které „kompenzují všechny ty pocity frustrace a únavu, kterou těžko popisujete někomu, kdo se žije čímkoli jiným.“

Martin Selner by si měl více věřit, když píše, že své příspěvky vkládal na blog v sobotu v noci, protože se styděl a nechtěl, aby je četlo moc lidí. Naopak se jen málokdy setkáme s tolika vtipnými postřehy, nadsázkou, „ne-laciným“ smyslem pro humor a sebeironizujícím odhalováním vlastních nedostatků. „Naplánoval jsem botanickou zahradu. Děti se těší, protože jsem jim slíbil, že kdo pozná nějakou rostlinu, dostane bonbón. Paní u pokladny nás automaticky pouští. Už zdálky bylo poznat, že jsme nějak postižení. Kdyby náhodou ne, jedno z dětí pro jistotu sežralo před vstupem do africké části motýla.“

Autor se nesnaží cokoli přikrášlovat či dramatizovat. A tak přirozenou cestou docházíme k tomu, že pokud člověku chybí pokora a úcta, není schopen rozlišovat, co je a co není důležité. Že nejsme středobodem vesmíru. Že pro práci s lidmi, nejen autistickými, je nutný nadhled, trpělivost, „umění dát každému tolik času, kolik potřebuje...“ A nepřestávat se ptát. Nebo úplně jednoduše druhého tolerovat.

Přečíst si *Autismus*, a vzít si k němu klidně *chardonnay*, by měl každý z nás. Proč? Je těžké určit, co je a co není normální, dokud se nesetkáme se světem autistů. Pravidla, která jsme si ve společnosti nastavili, jsou pro autisty neznámá a nepochopitelná. Proto bychom se my, jako ti „normální či nenormální“ měli snažit jim porozumět a pomoci se zorientovat.

Jana Pazderková

Učitelka angličtiny, češtiny, psychologie a zároveň výchovná poradkyně na Střední a Mateřské škole o.p.s. v Litoměřicích

ŠKOLA POD KALICHEM

V samém srdci Českého středohoří prožili tento školní rok žáci naší Svobodné základní školy, o.p.s. Po dvouletém působení v Terezíně to je znatelná změna, která z počátku vyvolávala obavy. Dojíždění na prvním stupni není příliš oblíbené ani u dětí ani u rodičů. Naše děti se však do autobusu těší a od září školního roku 2018/2019 již šedesát prvostupňových žáků bude ráno nasedat do autobusu a malebnou krajinou se blížit do školy, kde se nemusí bát škatulkování.

V naší škole žáky namísto známek hodnotíme slovně. Vedeme děti ke svobodě, úctě a odpovědnosti za vlastní život tím, že již od počátku ctíme jejich individuální potřeby. Výuka u nás dýchá. Řád a pravidelně se opakující rituály pomáhají žákům nacházet jistotu a klid pro výuku. Přirozený běh času zažíváme spolu s rodiči při měsíčních slavnostech. Celou část výuky prostupují umělecké prvky a součástí je také výuka řemesel. Myšlení rozvíjíme zapojením různých metod, umožňujících najít si vlastní cestu k vědomostem. Naši žáci každý pátek zkoumají okolí školy, ať blízké či vzdálenější. Výuka v přírodě a o přírodě tak prostupuje přirozeně celé vzdělávání. Naši snahou je umožnit dětem ucelené devítileté vzdělávání waldorfského typu (jsme škola s waldorfským vzdělávacím plánem), ale narážíme na problém s vhodným objektem pro další rozvoj. Aktivně hledáme prostory i investory a věříme, že i na Litoměřicku se to povede. Doufáme, že naše děti budou moci získat vzdělání, které jim pomůže najít správnou cestu životem.

Mgr. Kateřina Szaffnerová

Učitelka ve Svobodné ZŠ

RADOBYL JE ZNÁMOU PŘÍRODNÍ DOMINANTOU LITOMĚŘIC

Vlastně celého okolí. Pokud jsou dobré podmínky, je vidět opravdu daleko. Můžeme se potěšit pohledem na kopce Českého středohoří, zříceniny hradů i klikatící se Labe. Je tedy i logicky oblíbeným výletním místem, kam chodí hodně turistů z Litoměřic, ale i z dálky. Třeba na procházku, nebo i za sportem.

Proto je celkem podivuhodné, že tomuto krásnému místu není věnována dostatečná pozornost a péče. Kromě toho je cesta z Litoměřic mnohdy přímo nebezpečná. Pěšky se sem dostanete pouze po úzké silnici, dnes již poměrně frekventované. Nakonec

ještě dojdete na místo, kde není dostatečně dbáno na čistotu, beztak strohé vybavení chátrá a informační tabule zeje prázdnotou.

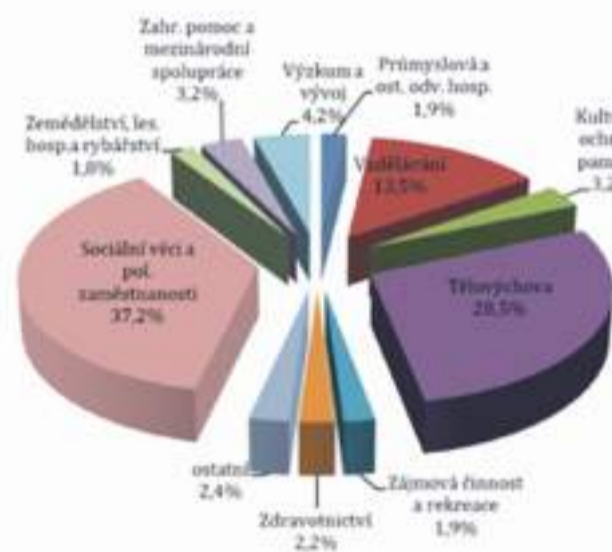
Všechno výše uvedené by šlo pochopit jen jako lehce napravitelný a vlastně i jen drobný nedostatek, ovšem kromě bezpečnosti. Strhané lavičky lze opravit, přeplněné koše je možné vysypat, ale o bezpečnost turistů je nutné dbát předtím, než se něco stane.

Proto je ve veřejném zájmu vybudovat lepší cestu pro pěší na Radobýl. Nemusi to být hned žulou dlážděný chodník se zlatým zábradlím. Napří-

klad jasně oddělená pěší trasa vedle silnice bezpečnost a pohodlí pěších výrazně zlepšit.

Takové krásné výletní místo, bezpečně dostupné, se propaguje úplně jinak. Radobýl, na rozdíl od jiných turistických atrakcí, snad ani tolik propagace nepotřebuje. Všichni o něm totiž už dávno ví. Minimálně ze školy, když se učí o Karlu Hynku Máchovi. Potřebuje jen někoho, kdo se trochu postará. Za nás mohu slíbit, že když tu šanci dostaneme, tak se postaráme.

Aleš Stibal

zdroj: hlidacipes.org

ZLÉ NEZISKOVKY?

Českou republikou se šíří stesky na zlé neziskovky. Osobně tomu vůbec nerozumím, možná proto, že vím, kolik je různých neziskovek, co jejich práce obnáší a kolik financí na které vlastně putuje. Také dobře vím, jak je intenzivní kontrola -- většinou i několika různými subjekty státní správy a samospráv.

Co tedy zajišťují neziskovky na zakázku státu? Tedy: co si stát nakupuje, protože to pro své občany prostě jinak nezajistí? Oblastí je opravdu hodně. Je jich tolik, kolik je občanských iniciativ. Podmínkou je pouze zákonost. Neziskovky působí v sociálních

službách, ve sportu, ve vzdělávání, v oblasti kultury, ochrany památek či v oblasti životního prostředí.

Pokud tedy někteří lidé chtějí omezit výdaje na neziskový sektor, pro představu uvádím prvních 7 organizací s největší dotací ze státního rozpočtu v roce 2017: 1. Fotbalová asociace České republiky, 2. Česká unie sportu, z. s., 3. Člověk v tísni, o.p.s., 4. Český atletický svaz, 5. Horská služba ČR, o.p.s., 6. Český olympijský výbor, 7. Český svaz ledního hokeje.

To, co je ovšem zásadní: pokud se objeví problém v rodině, fakticky vám

velmi často nepomůže přímo stát, ale neziskovka.

Např. pomůže se starším členem rodiny, který již potřebuje zvýšenou péči, po úrazu pečovatelská služba doveze oběd, s postiženým dítětem vám pomůžou odborníci. Neziskovky pomáhají lidem s rehabilitací, zvládnutím deprese, zvládnutím závislosti, rekonvalescencí po mrtvici ... a ve spoustě dalších obtížných situacích, které život přináší nám všem.

Činnost neziskovek se ale týká často i příjemnějších oblastí. Třeba když si dojdeme do divadla, dítě pošleme na sportovní odpoledne nebo když potřebujeme pomoc ve spotřebitelském právu.

Proč tedy tolika lidem vadí? Podle mě mnoho lidí podlehne falešnému klamu velkých čísel v rozpočtu a líbivým heslům politických populistů o jejich "ušetření". Pravdou ovšem je, že stát na služby, které si od neziskovek nakupuje nemá vlastní kapacity.

Kdyby neziskovek nebylo, vše by pohltil soukromý sektor a některé služby by zanikly úplně, neboť by komerčně provozovat nešly. Ty, co by provozovat šly, by byly dost možná o mnoho nákladnější pro občany a hůře by se kontrolovaly.

V opačném případě, totiž že by vše přebral stát od neziskovek, by vlastně k žádné úspoře nedošlo, služby by bylo třeba dodávat dál.

Z mé osobní zkušenosti vím, že pracovníci neziskovek jsou často nadšenci, kteří přemýšlejí, jak zlepšit život nejen sobě, ale i lidem kolem sebe. Ve spojení takových lidí může být síla poukazovat i na různá nebezpečí posunu od demokracie k totalitě.

Možná právě to je důvod, proč se někteří politici snaží snížit finance na neziskový sektor. Paušálními kroky v tomto směru by byla ale ohrožena mnohem širší oblast, než si veřejnost možná myslí.

Mgr. Kateřina Stibalová

autor fotek: Martin Kovář

PHDR. IVAN BARTOŠ PHD. (*20. BŘEZNA 1980 V JABLONCI NAD NISOU) JE PŘEDSEDA ČESKÉ PIRÁTSKÉ STRANY A POSLANEC PSP ČR ZA STŘEDOČESKÝ KRAJ. MATUROVAL VE SPOJENÝCH STÁTECH AMERICKÝCH, NÁSLEDNĚ SLOŽIL TAKÉ ČESKOU MATURITNÍ ZKOUŠKU. V ROCE 2005 ZÍSKAL TITUL PHDR. V OBORU INFORMAČNÍ VĚDA A DÁLE POKRAČOVAL VE STUDIÍCH JAKO INTERNÍ DOKTORAND SE SPECIALIZACÍ NA DATABÁZOVÉ MODELY, DATABÁZOVÉ SYSTÉMY A INFORMAČNÍ SLUŽBY INTERNETU. STUDIUM ZAKONČIL ZÍSKÁNÍM TITULU PH.D. HRAJE NA AKORDEON, JE VÁŠNIVÝM ČTENÁŘEM A FILMOVÝM NADŠENCEM S VELKOU SBÍRKOU ORIGINÁLNÍCH DVD. JE ŽENATÝ S LYDIÍ FRANKOU A SPOLEČNĚ VYCHOVÁVAJÍ DČERU. IVAN BARTOŠ JE JIŽ 4 ROKY PŘÍSNÝ ABSTINENT.

ALEŠ STIBAL

40 let, lídr kandidátky Pirátů a Zelených

Politická příslušnost: Piráti

Zaměstnání: Eskalační inženýr a lektor u výrobce firewallů a security síťových prvků, spoluvlastník místní IT/síťářské firmy.

Proč kandiduji: Doba se mění. Když jsem byl mladší, myslel jsem si, že (mi) stačí odvolit, projevit nějakou obecně směřovanou vůli a je to. Ale není. Politika se změnila k horšímu, ve prospěch populismu, polopravd a manipulací. Mně se to nelíbí a nemůžu už nadále sledovat dění okolo mě, které ovlivní budoucnost mých dětí, aniž bych neměl pocit, že jsem mohl udělat více. Proto jsem se rozhodl se aktivně zapojit.

Další informace: Původně jsem ze Štětí, do Litoměřic jsem se přijel. Celý můj profesní život se pohybuji v oblasti sítí a programování (C/C++/Python). Jsem autorem několika svobodných open-source projektů z oblastí autentizace a šifrované komunikace.

Po určité době jsem se rozhodl vzít svůj život do vlastních rukou a založil jsem s kamarády firmu se sídlem v Litoměřicích, možná ji znáte. Po několika letech jsem ji ale musel bohužel opustit a nastoupil jsem k velkému výrobci firewallů.

Zde jsem si prošel role nižší technické a manažerské, až po veskrze hodně technickou až lektorskou, na které se nacházím nyní (můžete se podívat na můj linkedin). Často pracovně cestuji, hlavně v oblasti Evropy (Francie, Německo, UK), ale občas i dál (USA, Indie).

Ve volném čase, pokud nejsem s rodinou (manželka Katka a synkové Filip a Vojta), se věnuji silovým sportům, nebo obecně fitness chcete-li. Případně pracuji na nějakém z mých projektů, které jsem zmínil výše. Na plachtění, které mám tak rád, mi už moc času nezbyvá, což je škoda.

Co mohu nabídnout: Nejsem politický matador, ale profesní život mám celkem bohatý, potkávám řadu lidí z odvětví, na různých úrovních a z různých zemí, mohu nabídnout své zkušenosti z IT pro zmodernizování chodu města a tím usnadnit život občanům Litoměřic.

NESTAČÍ, KDYŽ VÁM TLESKÁ JEN VAŠE SOCIÁLNÍ BUBLINA. A TO JE SÍLA PIRÁTŮ, MLUVÍME SE VŠEMI!

“Není možné, aby politik vykonával několik funkcí na plný úvazek a za každou dostával plnohodnotný plat,” říká předseďa České pirátské strany Ivan Bartoš v předvolebním rozhovoru pro Pirátské listy. V blízkých se komunálních volbách věří v úspěch, cílem je obhájit pirátské bašty jako jsou třeba Mariánské Lázně, posílit pirátskou posádku na brněnském magistrátu a zvítězit v Praze. Piráti jsou podle Bartoše jediní, kteří nabízí lidem opravdu otevřené radnice a fungující město. “Občan, který může kdykoli zajít na radnici za „svým“ politikem, to má být cíl komunální politiky,” dodává.

Máte za sebou deset měsíců působení ve Sněmovně. V létě vznikla vláda s podporou komunistů. Jak se na ni díváte a mění to nějak politické cíle Pirátů?

Máme tady vládu, kterou vede trestně stíhaný premiér a jejíž součástí je po třiceti letech komunistická strana. Hlasovalo se o neúplném kabinetu. Mně nejde do hlavy, jakým způsobem vyjednával či spíše nevyjednával předseda ANO Andrej Babiš podporu své vládě. Pan Hamáček (ČSSD) se stal současně ministrem vnitra i zahraničí, což se jednoduše nedá stíhat, den před hlasováním o důvěře se doporučela ministryně spravedlnosti. Šest dní poté, co vláda získala podporu komunistů, hnutí ANO a ČSSD, odstoupil ministr práce a sociálních věcí. Těžko dodávat nějaké silnější hodnocení.

Obáváme se, že tato vláda v oblasti modernizace České republiky skrze zefektivnění fungování veřejných institucí a digitalizace státní správy, stejně tak jako v oblasti protikorupční legislativy, příliš neudělá. Budeme ji ale i tak intenzivně šlapat na paty. Digitalizace a transparentnost státu jsou naše stěžejní cíle i nadále.

Ale víte, co bylo zajímavé? Celé to dlouhé období, než vznikla vláda s důvěrou, bylo z určitého pohledu vlastně konstruktivní.

Tak to potřebuji vysvětlit.

To období mělo jednu výhodu z pozice té konstruktivně opoziční role. Protože ačkoli fungovala hlasovací koalice ANO, KSČM a SPD, tak se daly předkládat zákony, které měly šanci procházet legislativním procesem. Piráti jednali v uplynulých měsících s politickými stranami napříč Sněmovnou. Předložili jsme řadu zákonů, a v rámci toho se nám podařilo projednat nejedno protikorupční opatření. Třeba zákon proti kumulaci funkcí. Není totiž možné, aby politik vykonával hned několik funkcí na plný úvazek a za každou tuto funkci dostával plnohodnotný plat. Zákon ANO s ODS bohužel prozatím zablokovali, ale na plénum Sněmovny se dostane znovu. Dále třeba zrušení výjimek z registru smluv pro ČEZ, který už prošel prvním čtením i garančním výborem. Zmíním i nominační zákon, kterým jsme prosazovali zprůhlednění obsazování postů ve státních a polo-státních firmách. Sněmovna ho sice nakonec zamítla, ale dotlačili jsme tak vládu předložit vlastní verzi tohoto zákona, který by měl omezit trafiky ve státních firmách.

Změní se něco tím, že vláda získala v červenci důvěru?

Pro Piráty ne. Nyní pracujeme na prosazení pirátské novely exekučního řádu. Taky usilujeme o zajištění dostupného bydlení pro co možná nejvíce lidí. Stěžejní je pro nás v příštích měsících určitě oblast digitalizace státu. Jsme konstruktivní opozice, podepišeme se tedy i pod návrhy ostatních stran, pokud budou dobré. A to nehleď na to, která strana je předložil. Naopak se postavíme proti těm zákonům, které uznáme za špatné.

Chcete uspět v blízkých se komunálních volbách, dokonce říkáte, že příští sněmovní volby chcete vyhrát. Průzkumy vám stále předpovídají okolo deseti procent hlasů. Jak chcete vítězství dosáhnout?

Nejsme žádné rychlokvašky! Když děláte politiku dobře a v zájmu lidí, je to i otázka času, než se vám věci podaří a lidé si toho všimnou. NESTAČÍ rozhodně, když vám tleská jen vaše sociální bublina. A to je síla Pirátů. Mluvíme s lidmi a věnujeme jim veškerý možný čas. Věříme totiž, že bude stále více lidí, kteří se díky Pirátům začnou zajímat o politiku. Musíte jít za voliči ostatních stran, vysvětlit jim, že jsme lepší. Nabízíme alternativu a věříme, že ten úspěch přijde.

Co se nadcházejících komunálních voleb týče, prosazujeme opravdu otevřené radnice. Občan, který může kdykoli zajít na radnici za „svým“ politikem - to má být cíl komunální politiky.

Obecně chceme uspět ve městech, kde dlouhodobě Piráti působí či vedou radnice. Chceme obhájit Mariánské Lázně, posílit v Brně a pochopitelně dobýt pražský magistrát. V Mariánských Lázních Piráti otevřeli radnici lidem. Náš starosta má veřejný kalendář a obyvatele pravidelně zapojuje do chodu města. V Brně máme náměstka pro participativní rozpočet. Lidé si tam v jihomoravské metropoli mohli sami určit, co městu chybí a kam má město investovat. Jsem hrdý na to, že pirátskou politiku budujeme pevně a že to lidé vidí a oceňují.

Jak jsou na tom Piráti s počty členů?

Blížíme se k tisícovce členů České pirátské strany, navíc máme několik tisíc registrovaných příznivců, kteří jsou ochotni pomáhat a jít vstříc občanům. To je ostatně největší pilíř pirátské kampaně - tisíce lidí, kteří jsou ochotni rozdávat a sdílet Pirátské Listy a vysvětlovat pirátskou politiku přátelům, známým i veřejnosti.

Bezpochyby jedním z neostřejších a nejsledovanějších soubojů bude volba pražského primátora. Věříte tomu, že primátorem se stane Pirát Zdeněk Hřib?

Víte, Praha není Česká republika, ale je nejvíce vidět. Řeknu to takhle. My jsme v Praze v minulém období se čtyřmi křesly dokázali rozkrýt desítky případů očividného plýtvání. Zachránili jsme desítky milionů korun. Pražský pirátský tým je strašně silný a Zdeněk Hřib je profík z oblasti digitalizace zdravotnictví. V současné době máme v Praze asi dvacet procent, a pokud se nespojí pražští matadoři z ANO s ODS, kteří si už teď při hlasování na Magistrátu vyměňují sympatie, tak bychom mohli mít v Praze pirátského primátora.

Cílíte na nějakou konkrétní skupinu voličů, kdo jsou voliči Pirátů?

První fanoušci Pirátů byli mladší lidé, ale mně už je taky skoro čtyřicet, už nejsme žádní kluci. Mnozí z nás mají děti.

Pirátské voliči jsou vesměs optimisticky smýšlející lidé, kteří neměli v uplynulých několika volbách koho volit a kvůli Pirátům opět nebo často i poprvé měli důvod přijít k urnám. Podařilo se nám zvýšit volební účast prvovoličů o několik desítek procent.

Ale už dávno nejsme jenom strana pro mladé. Náš program se týká všech generací, i seniory zajímá jakou budoucnost přinesou Piráti pro jejich vnoučata. Boj proti korupci, rozkrádání a plýtvání se přece týká všech!

Na závěr se sluší vždy rozhovor trochu odlehčit, zlidštit. Prošel jste volbou do Sněmovny obrovskou životní změnou. Jak tráví Ivan Bartoš volný čas, má-li nějaký?

Musím mít. Mám rodinu, takže se jí samozřejmě věnuji. Ale je pravda, že i ve chvílích volna si vyřídím nějaké pirátské telefonáty. Víte, ona je ta politika i mým koníčkem. Takže vlastně pracuji na dva úvazky (smích).

Ivan Břešťák

DÁVÁME NA VÁS!

Naštěstí už mnoho let neplatí dříve zažitá fráze, že občané mají právo vyjadřovat se ke správě města jen jednou za čtyři roky ve volbách a naslouchání potřebám občanů je bezesporu jedním ze základních předpokladů pro dobře fungující radnici. Na vesnicích a v malých městech je naslouchání občanům poměrně snadné – všichni vědí, kde starosta bydlí a není tedy problém mu své preference sdělit osobně buď na radnici, nebo třeba při neformálním rozhovoru v hospodě. Velká města se ovšem potýkají s problémem, jak občanům naslouchat, ale zároveň nebyt snadným cílem lobbistických a účelových skupin, které se prostřednictvím opakovaného a intenzivního kontaktu s politickými reprezentanty snaží zajistit prosazování svých zájmů, nezřídka na úkor méně hlasitých skupin společnosti. S rostoucím počtem obyvatel se výše popsany problém ještě více umocňuje, jelikož není reálné, aby se politik osobně setkal s desítkami tisíc obyvatel a jejich potřeby, postoje a priority si vyslechl osobně.

Jak tedy ve stotisícové metropoli zajistit, aby k vyjádření svých postojů dostali všichni stejný prostor a zároveň nebyl nikdo zvýhodněn ani znevýhodněn? Odpověď je jednoduchá – internet – a vstřícná asistence úřadu těm, pro které by internet představoval bariéru. Kontakt přes internet má totiž oproti osobnímu kontaktu jednu zásadní výhodu – umožňuje prakticky neomezenému množství občanů vyjádřit svůj názor, a to navíc způsobem, který šetří čas, jelikož vyjádření přes internet je možné podat z domova, kavárny, či třeba z vlaku. Samosprávě pak internet umožňuje data od jednotlivých respondentů sdružovat a získat tak reálný obraz postojů veřejnosti v daném městě.

Internet má ovšem svá rizika a před zavedením jakéhokoliv nástroje pro sběr dat od občanů jsou zástupci samosprávy povinni jej dostatečně zabezpečit. V současnosti největším rizikem internetu je nedostatečné ověření identity vyjadřujících se občanů, které může vést k fiktivním, či duplicitním vstupům a neobjektivním výsledkům. Platná legislativa umožňuje tři cesty, jak zmíněný problém

řešit. Tou první a pro občana nejméně komfortní je osobní ověření „na přepážce“, na základě kterého dostane občan přidělený přístup ke své elektronické identitě. Druhou cestou je využití nové elektronické občanky, se kterou již není potřeba chodit osobně na přepážku, ale je potřeba disponovat čtečkou čipu v kartě, přes kterou se ověření identity provádí. Tou nejkompfortnější je pak cesta, kterou jsme zvolili i v Brně, cesta přímého ověření identifikačních údajů proti centrálnímu registru obyvatel. Neméně důležitá je následná ochrana poskytnutých osobních údajů, které by měly být bez prodlení zašifrovány do tokenu, který nelze zpětně přepočítat na původní osobní údaje, aby neohrozilo riziko odcizení údajů z databáze a jejich následně zneužití.

S ověřenou elektronickou identitou již nic nebrání tomu, aby město přímo naslouchalo všem svým občanům. V Brně jsme spustili v oblasti participace veřejnosti nejúspěšnější český participativní rozpočet, do kterého se v uplynulých dvou letech zapojily desítky tisíc lidí. Participace veřejnosti se nám velmi osvědčila i v ob-

lasti územního plánování, ve které ji hojně využívá městský architekt. V neposlední řadě je participativně připravována také dlouhodobá strategie rozvoje města do roku 2050.

V příštích letech máme v plánu participaci v Brně dále rozšiřovat a umožnit občanům vyjadřovat se buď formou prostého hlasování nebo připomínkami k důležitým politickým otázkám a poskytovat tak samosprávě názorovou oporu při rozhodování. Participace ovšem nemá být jen jednosměrný sběr podnětů, je to forma dialogu mezi veřejnou správou a občanem. Proto plánujeme spustit také portál pro elektronické podněty, které si budou moci občané právě prostřednictvím elektronické identity vzájemně podporovat a přidávat jim na váze a které při významné podpoře veřejnosti vedení města při svém rozhodování zohlední.

Bc. Tomáš Koláčný

radní města Brna

SUPERMAN VS. PIRÁT — SOUBOJ ROZHODNETE VY

Řada politiků bohužel vykonává současně více funkcí. Vzpomeňme na politického Supermana Petra Dolínka, který je v Praze radním pro dopravu - což je extrémně důležitá funkce, ve které se rozhoduje o desítkách miliard korun, poslancem a navíc předsedou podvýboru pro letectví a vesmírný program, za což je další příplatek k poslanceckému platu. Je možné, aby jeden člověk dělal naplno všechny tyto silně exponované funkce? Jistě, že ne. Ale systém současné politiky ke kumulaci funkcí přímo motivuje.

Piráti proto v květnu předložili návrh, který má problém kumulace funkcí výrazně zredukovat. Omezuje výši odměn, které veřejný funkcionář může brát, jestliže se rozhodne vykonávat vícero postů zároveň. Tím by mělo dojít k přirozené eliminaci těchto situací.

Piráti sami jdou příkladem. Proto se pirátské poslanci Petr Třešňák a František Elfmárek, po zvolení do sněmovny vzdali svých uvolněných funkcí v radách Mariánských Lázní a Uherského Hradiště. Základní premisa Pirátů totiž je dělat jen jednu práci a to co nejlépe. Pokud má někdo pocit, že má jako poslanec čas vykonávat zároveň například starostu, tak svůj poslancecký mandát nevykonává dostatečně. Projevuje se to tak, že jen menšina poslanců se podrobně zabývá návrhy zákonů a jejich slabými místy.

Viditelně to lze pozorovat při debatách na plénu Sněmovny. Jejich úroveň je značně poddolovaná tím, že jen málo z dvouset přítomných zákonodárců tuší, o čem se vlastně jedná. Navíc pod touto rouškou nepozornosti procházejí prolobbované zákony a legislativní nedodělky. To všechno jsou problémy na kterých se kumulace funkcí výrazně podílí. Představa, že stát bude dobře spravovat úzká skupina kumulujících Supermanů je mylná.

Zde je třeba upozornit na to, že si jako Piráti nepřejeme vymýtit kontakt mezi poslanci a komunálními zastupiteli. Hájíme možnost předat funkci s dostatečným časem na předání zodpovědnosti. Naším cílem je ale vychovávat nové generace politiků, kteří budou svou funkci vykonávat naplno. Proto jsme namísto plošného zákazu souběhu některých funkcí po jednání s dalšími poslanci ve sněmovně navrhli, aby politici brali z každé další funkce, kterou mají nad rámec té nejlépe placené brali jen 40 procent. To by přimělo řadu

supermanů, aby předali funkce, které nestíhají dalším. Tuto pirátskou novelu zákona bohužel sněmovna na návrh ANO sněmovna vrátila k přepracování, přestože ho řada poslanců a poslankyň hnutí ANO podepsala. Tím, ale naše snaha rozhodně neskončí, zjistíme, na co se poslanci, kteří návrh zablokovali vymlouvají, drobně ho upravíme a předložíme ho znovu. Ovšem, aby sněmovnou prošel, budeme potřebovat především podporu veřejnosti, bez tlaku lidí si poslanci nikdy na platy sáhnout nenechají.

Mikuláš Ferjenčík

poslanec za Piráty

PRO VOLBY JSME ZÍSKALI ČÍSLO 6

NEJISTÉ PENÍZE PRO SOCIÁLNÍ SLUŽBY

Financování sociálních služeb je již přes 20 let nestabilní. Každoročně se organizace nabízející sociální služby potýkají s nejistotou, kdy v prvních měsících nejenže často nemají žádné finanční prostředky na poskytování služeb potřebným občanům, ale navíc ani několik měsíců nevědí zda a jaké finanční prostředky získají. Přesto jsou zavázáni smlouvou s krajským úřadem o jejich poskytování.

V této situaci by mohlo být město více nápomocné, aby se udržela stabilní síť sociálních služeb a především jejich kvalita. V organizacích nabízejících sociální služby se často hledí na finanční možnosti a dochází k rozvahám, zda odborníci a pracovníci s litou zkušeností jsou ještě finančně zvládnutelní. V provozovnách sociálních služeb dochází ke spoustě různých omezení v rámci roku. Důvodem je, že v prvním pololetí služby nemají

na účtech finanční prostředky. Situace se ještě více vyhroutil v roce 2015, kdy financování sociálních služeb přešlo z pravomocí MPSV na kraje. Od té doby je nestabilita ještě větší z důvodu nového systému financování tzv. formou vyrovnávací platby. Dalším důvodem je, že se k dnešnímu dni v podstatě z poloviny vyměnili zaměstnanci Krajského úřadu Ústeckého kraje na příslušném odboru a v průběhu 3 let se neustále mění pravidla a parametry dotací.

V těchto pro sociální služby nejistých

dobách by město mělo být z mého pohledu ochráncem služeb, které jsou poskytovány jeho občanům. Možná o to více, že jde o občany, kteří jsou v situacích, kdy potřebují pomoc a sami často nejsou schopni se ke svým právům více hlásit. Město může učinit několik kroků jak situaci každoročně nejistoty řešit.

Jednou z možností je financování z rozpočtu města, k těmto krokům přistoupila některá města jako např. Liberec či Třebíč, ale jistě je jich více. Ideálním stavem je potom práce na

víceletém financování sociálních služeb, které jsou ze současné kontroly krajského úřadu stabilní co se týče objemu zaměstnanců v základní síti služeb. Nedochozí tedy k žádným neplánovaným výkyvům co do velikosti služeb a jejich rozpočtů v rozmezí roku až roku a půl do budoucna. Ve víceletém financování však již může město činit přípravné kroky, tak jak to činí např. Jihomoravský kraj.

Mgr. Kateřina Stibalová

JAK SE CÍTI ME VE SVÉM MĚSTĚ?

ANEBO MY A VEŘEJNÝ PROSTOR

DOBŘE ŘEŠENÝ A HARMONICKÝ VEŘEJNÝ PROSTOR JE DŮLEŽITÝ PRO KVALITU ŽIVOTA VE MĚSTĚ. ABY SE NÁM ŽILO DOBŘE NEJEN DOMA V SOUKROMÍ, ALE I VENKU, JE POTŘEBA SE VEŘEJNÉMU PROSTORU VĚNOVAT.

JAK VIDÍ VEŘEJNÝ PROSTOR V LITOMĚŘICÍCH A CO BY DOPORUČILI A VYLEPŠILI, JSME SE ZEPTALI TĚCH NEJPOVOLANĚJŠÍCH - LITOMĚŘICKÝCH VÝTVARNÍKŮ A VÝTVARNIC A OSOBNOSTÍ, KTERÉ VE VEŘEJNÉM PROSTORU TVOŘÍ A MAPUJÍ HO.

Marek Rubec, Jarmil 2018. Ilustraci věnoval autor

Alžběta Kumstátová

Péči o veřejný prostor v Litoměřicích bych pojmenovala slovem kosmetická. Tedy na pohled krásně udržovaný exteriér, ale jinak je organismus města ochablý a při sebemenší zátěži sotva dýchá. Nejpalčivěji se to samozřejmě projevuje v kolabující dopravě, přetížením centra parkujícími auty a nedostatkem parkovacích míst. Jediným, opravdu velkým krokem v tomto směru, bylo vybudování nového Mostu generála Chábery. V současné době město řešilo kompletní rekonstrukci Palachovy ulice. Na ní se dá dobře ukázat výše zmíněný „kosmetický“ přístup. Ulice je bezpochyby krásnější než dříve, opravdu se povedlo, že působí dojmem současného evropského bulváru. Běžný provoz už ale opět ukazuje nedomyšlenosti. Nejvíce mi vadí (a už jsem to zmiňovala v několika debatách) naprosto nelogické odstranění stromů pod školkou, tedy na straně ulice, která je takřka po celý den vystavená obrovské výhni. Naopak vysazení stromů na protilehlé

straně, kde je ale naopak přirozený stín od budov. Hojně diskutované vypuštění cyklotrasy v rekonstruované Palachovce, je další kapitolou. Pokud za podporu cyklistiky (a mluvím o té městské, nikoliv sportovní, zájmové) považuje město to, že postaví cyklověž, tak je to zoufale málo a svědčí to o velkém nezájmu se touto problematikou doopravdy zabývat. Nelze po občanech města chtít, aby odstavili auta a pohybovali se po městě na kolech, pokud jim není zajištěn bezpečný průjezd.

Radniční zpravodaj píše o plánování dalších záhonů u Bašty. Naopak parkování v tunelu je odloženo na neurčito. Tak jsme opět u toho. Město platí za drahé plastické operace, ale uvnitř stárne a není v kondici. Těch problémů je tolik, že by se dalo psát dál a dál. O sídlišťích, odstřižených od centra, o památkové péči, která nechá u Václavského náměstí vyrůst prosklený rodinný dům, zatímco jiným, daleko od centra nepovolí ani jinou barvu okenních rámu, o kácení stromů, o „uklizení“ fukary, vířícími prach, frenetickém sekání trávníků v Jiráskových sadech atd. atd.

A poslední dojem, město organizuje bezpečet setkání s občany, lidé řeší Desatero problémů Litoměřic atp. Město je za toto hojně oceňováno. Na mne to bohužel působí částečně jako alibismus, a částečně jako neschopnost města mít vlastní vizi, plnit ji a stát si za ní.

Pokud bych si mohla, třeba od budoucích zastupitelů, něco přát, bylo by to následující: Neřešte chvilku vzhled, město je krásné a na 800 let vypadá skvěle. Vezměte vážně jeho zdravotní problémy a pomozte mu je řešit. Fasády vyblednou, ale pokud se bude ve městě lidem dobře žít, bude i město žít další staletí.

MgA. Alžběta Kumstátová

Sochařka

Oldřich Doskočil

Město, pokud má přitahovat turisty, musí mít nějakou specifiku. V Litoměřicích to může být množství fasád se secesními hlavičkami z antické či německé mytologie. Ale i řadou floristických a heraldických motivů. Dnes se o ně nikdo nestará a často jsou nenávratně zničené nebo neodborně opravené (nikoliv zrestaurované). Přitom jejich odborné zpracování a restaurování může být zároveň

sblížením českých a německých odborníků, ozdobou města, hádankou pro mnohé a naučnou stezkou pro mládež. Ale jsou tu i další možnosti.

Ostudou města je komunální hřbitov. V každém případě je nejhorší daleko široko. Od roku 2012 do něho město neinvestovalo ani korunu. Přitom je cílem nejen litoměřických, ale i cizinců zejména z Rakouska a Německa. Jezdí sem chirurgové, architekti, historici umění, historici a další a to i ze zahraničí, aby vzdali poctu velikánům zde pohřbeným. Radní argumentují, že se budou raději starat o živé, než o mrtvé. Vědí vůbec, co říkají!?

Pokud se do veřejného prostoru umísťuje socha, obvykle je umělcem tvořena pro určitý konkrétní prostor, se kterým dílo koresponduje. Sochy z mezinárodního symposia v Litoměřicích jsou většinou komorního (a galerijního) charakteru a v daném prostoru, kam byly následně umístěny, zanikají. Udělejte anketu s lidmi, kdo a jak je vnímá. Budete z toho mít šok. Většina z těch soch potřebuje komorní prostor a měla by být někde pohromadě ve smyslu galerie v přírodě. V tom jsou mistři Holanďané. Takový prostor se přímo nabízí na jižním (vstupním) svahu Mostné hory.

Mgr. Oldřich Doskočil

Kulturní historik na penzi se zaměřením na výtvarno, autor četných knih o historii města

Eva Vopelková

Mám radost z pozornosti věnované revitalizaci Pokratického sídliště. I toto prostředí vzniklé za socialismu je nyní obohaceno o praktické, chytré řešené, atraktivní prvky. Je skvělé cítit změnu a posun k současnosti.

Stejně tak by měla jít ruku v ruce s veřejným prostorem i vizuální identita města. Nyní se město prezentuje pouze svým historickým erbem, který prezentuje minulost, nikoli současnost a budoucnost. Jednotný vizuální styl města by pomohl sebevědomé prezentaci, zaujal by turisty orientačním systémem, originálním pojetím propagačních materiálů, suvenýrů či webových stránek.

Litoměřice jsou město s bohatou historií, jednotný vizuální styl by tuto vlastnost nejen mohl zvýraznit, ale mohl by ji podat velice současně.

BcA. Eva Vopelková

Grafička, kurátorka a výtvarnice knihovny

Libor Pisklák

Obecně se dá konstatovat, že celý problém realizací veřejných děl ve veřejném prostoru vznikl počátkem 90. let, kdy byla zrušena zákonem daná procentuální část investic ze státních zakázek na výtvarná díla. Tento systém však funguje ve státech Evropské unie a je možné si všimnout při návštěvě měst v Holandsku, Španělsku, Německu i Francii, že při revitalizacích veřejných prostor jsou výtvarná díla v hojné míře zastoupena. V ČR je soutěží a zakázek na výtvarné dílo do veřejného prostoru minimální množství, což je obrovská škoda pro generace výtvarníků, kteří se mohou spoléhat pouze na granty a „osvícenost“ architektů a investorů.

Litoměřice dostaly do vínku dobré urbanistické řešení města. Palčivým problémem je samozřejmě doprava, především páteřní komunikace Na Valech, která negativně ovlivňuje klima a bezpečnost ve městě. Situace se jistě zlepšila po realizaci západního a východního obchvatu města.

Litoměřické náměstí, kde jsou zastoupeny jednotlivé historické slohy, tvoří učebnici architektury. Velikost prostoru a jeho orientace ohromí každého, kdo město navštíví. Je velká škoda, že celá plocha slouží jako parkoviště. Domnívám se, že minimálně polovina náměstí v členění sever-jih, by mohla být od aut oprostěna a mohla by sloužit obyvatelům města. Je možné navrhnout sezonní mobiliář do uvolněných ploch a vytvořit tak parter pro kulturní a odpočinkové využití obyvatel.

Domnívám se, že v Litoměřicích zatím nedošlo k žádné fatální chybě. Hodnocení řešení revitalizací parku a ulic je samozřejmě subjektivní, každý architekt a výtvarník má svůj pohled a invence a na každý prostor by se dalo vytvořit velké množství variant. Důležité je, aby takto revitalizovaná místa plnila svoji funkci a věnovala se jim následně patřičná péče a údržba. Zkušenosti mám takové, že věci, které vypadají velice zajímavě na vizualizacích a prezentaci projektu, pak v reálném životě často neustojí zátěž běžného života lidí ve městě.

V Litoměřicích chybí nový progresivní architektonický projekt, jaký mají např. v Kutné Hoře nebo v Žatci. Vypsání architektonické i výtvarné soutěže má svá specifika, která je nutné respektovat. Jsou důležitá pro kvalitní zastoupení autorů v soutěži, což se promítne i v úrovni výsledného díla.

Libor Pisklák

Sochař, restaurátor, www.pisklak.cz

Barbora Beranová

Vizuální hlučnost podniků v centru města a grafický projev města Litoměřice - tato dvě témata jsou aktuálně nezbytně nutná k řešení. Příčina vizuálního smogu je způsobena absencí regulace množství i podoby reklamních „áček“, poutačů a bannerů. Velká a hlavně odborná pozornost by se měla věnovat kompletnímu vizuálnímu stylu. Nadále je zapotřebí vizuálně sjednotit grafický projev všech odborů města. Grafický design města na poli propagace by měl vypadat reprezentativně a měli by ho vytvářet profesionální grafičtí designéři. Pokládám za přínosné zařazení výtvarníků do komise při výběrových řízeních v okruhu grafického designu, protože o podobě prezentace města nemůže rozhodovat neodborná veřejnost či úředníci.

Barbora Beranová

Grafická designérka, výtvarnice, organizátorka kulturních akcí (bleší trhy na Kostelním náměstí, magazín a ateliér D65, Skládka umění, spolupodílil se na nově vzniklém kulturním přehledu Cultural.)

V různých částech Litoměřic vnímám rozmanitý urbanistický kolorit vesměs vypovídající o svých obyvatelích. Atmosféru místům dodávají lidé, jejich vztah k místu, jejich pohyb a vyjadřování. My v Čechách nejsme příliš zvyklí žít veřejně, na ulici. Ulicemi zpravidla jen procházíme. Situace je generační, mladší lidé již do veřejného prostoru vstupují odvážnějším způsobem. Chození po trávníku přestává být tabu, večere či popíjený před restaurací, nebo třeba cvičení pod širým nebem, kde Vás při této činnosti mohou pozorovat ostatní, už mnohým nepřipadá špatné. Nám vlastní izolovanost se postupně rozpouští. Lidé se zdržují tam, kde jim je příjemně. Kde je jim něco příjemného nabízeno (ať už je to jídlo, pití, zábava různého žánru). Proto by bylo násilné obyvatele vlákat tam, kde by je „někdo“ rád viděl, jen proto,

že má s místem určitý záměr. Častým anti příkladem je budování dětských hřišť podle katalogů, mnohdy lidmi bez představivosti, odpovědnými za útratu stanovaného rozpočtu na jejich realizaci, která zejí prázdnotou. Těší mě, že se Město Litoměřice pouští do velkorysých projektů, jako je obnova autobusového nádraží, Jiráskových sadů, výstavbu cyklověže (zatím bez sítě městských cyklostezek), rekonstrukce Palachovy ulice ad. Přesto mi připadá, jako by naši zástupci měli na stole mapu města a vyznačili rádius v určité vzdálenosti od radnice. Nad rámec pomyslné kružnice je ještě příliš míst, která působí neutěšeně. Z praktického hlediska jsem nepochopila, proč se neupřednostnila oprava ulic Masarykovy a Pokratické, před ulicí Palachovou? Stav silnice je v několika místech dokonce nebezpečný (zúžení vozovky kvůli stojícím autům, nerovnosti kolem kanalizačních poklopů, nečitelné linie parkovacích zón apod.). Problematické projíždění a parkování na Mírovém náměstí, jako člověk žijící v centru, neodsuzuji, sama jej používám. V podvečerních hodinách je tu doprava klidnější a genius loci až do rána tolik netrpí estetickými újmami. Dokud budou úřední budovy na náměstí a v jeho blízkém okolí, stejně tak jako obchody a turistické cíle, problému se, myslím, nelze vyhnout ani v případě levnějších poplatků za parkování

u nádraží Litoměřice-Město nebo v plánovaných garážích v bývalém železničním tunelu. Omezení, která se nedotknou rezidentů, uvítám, celoplošný zákaz ne. Ráz města působí velmi dobře. Je vidět, že se Město snaží a o veřejný prostor, v rámci svých možností, pečuje. Odpovědné politiky si vybíráme podle toho, jací jsme (kým bychom chtěli být) my sami. Volíme z těch lidí, kteří se nám nabízejí, nikoliv ty, které bychom v čele organismu, jakým město je, rádi viděli. A z těchto kritérií také vystává zájem – poptávka obyvatelstva po tom, co a jak se má ve veřejném prostoru odehrávat, jak ho lze naplno využívat. Tím chci říci, jací obyvatelé a jakým způsobem uplatňují své zájmy (zdali vůbec), tak město vypadá. Velmi důležitým aktem pro zářnější budoucnost je vzdělávání, tj. učení obyvatel k osobnímu vztahu k místu, kde žijí, čemuž jsou nyní nakloněny i mnohé dotační programy nadací. Možná by samo Město ve svých lokálních programech mělo více dbát na tento způsob osvěty a nenechávat potenciál převážně na aktivní spolkové činnosti, které se v našem pěkném, živém městě daří.

MgA. Lenka Kahuda Klokočková

Grafička, provozovatelka a lektorka litografické dílny LITHO LITO v Gotickém dvořeti, kulturní iniciátorka (sousedský Jarní očistný festival aneb Jezuitská žije (JOF), Zažít město jinak

Marek Rubec

Litoměřice mají krásné historické centrum, proto je škoda, že právě Mírové náměstí je jedno velké parkoviště. Samozřejmě, že chápu důvody proč tomu tak je, ale trend ve vyspělých zemích je vytvářet v centrech měst především prostor pro chodce a cyklisty a místo pro kulturní a jiné aktivity. Také by bylo hezké, kdyby se dalo více využít prostoru výstaviště Zahrady Čech pro kulturní a umělecké aktivity. Kromě již existujícího sochařského symposia bych viděl i další možnosti třeba v podobě rezidenčních pobytů nebo tvůrčích setkání a výstav. Další možný problém vidím v zástavbě Miřejovické straně, která svou urbanistickou nekonceptností připomíná divoce vznikající urbanistické celky kdesi na Balkáně. Myslím si, že si bývalé královské středoevropské město zaslouží něco hodnotnějšího.

Marek Rubec

Ilustrátor, kreslíř komiksů, učitel

TEREZÍN

Každé město je jiné, unikátní, často zvláštní – a potřebuje svá vlastní řešení. Někde je potřeba klást větší důraz na rozpočet, někde jsou rozbité silnice a jinde zase zbytečně dusí život nadbytečné vyhlášky a předpisy.

Terezín se ale odlišuje úplně jinak. Město sevřené v hradbách pevnosti má ke svému životu určený přesně vymezený prostor. Odchod armády vyprázdnil řadu budov a doprava už si také našla jiné cesty. Péče o památky unikátního rozsahu i přes pomoc z EU a kraje vysává městskou kasu. Téměř tři sta tisíc návštěvníků Památníku Terezín ročně pro město žádné velké zisky neznamená: většina přijede a zase odjede ve stejný den, a mimo areál Památníku se ani nepodívá. To se buď změní, nebo bude Terezín dál chátrat.

Terezín tak stojí před řadou výzev – a my se chceme podílet na jejich řešení. Chceme průhlednější radniční finance, soustředění na infrastrukturu pro všechny, participativní rozpočet a snižování zadluženosti města.

Volby jsou hlavně o důvěře. Myslíme si, že politikům se nemá jenom věřit, že se mají hlavně kontrolovat: a to chceme dělat i na radnici. A abychom šli příkladem, tak se

vzdáme odměny pro zastupitele a uděláme vše pro to, aby smlouvy a faktury radnice byly veřejné. Místo dnešního ofoceného listu s pár informacemi se budeme zasazovat o rozklíčovací rozpočet, na kterém bude možné dopodrobna nalézt jaké má město náklady a třeba pak hledat řešení, jak je snížit.

V roce 2014 jsem do zářijové Terezky psal, že nám Bohušovice nad Ohří mohou závidět. Měli tam slabé čtyři kandidátní listiny a my v Terezíně? 10! To je 150 kandidátů do zastupitelstva, 150 občanů, kteří chtějí pracovat pro město. Doufal jsem, že to přinese úplnou změnu do života města.

Jenže se nic nestalo. Je rok 2018 a Bohušovice nám můžou závidět zase jenom ten počet kandidátek, letos snad zase o pár víc než loni, to už je snad na Guinnessovu knihu rekordů! Jak se to projevilo ve městě?

Z jedné strany slyšíte, že je ve městě všechno v naprostém pořádku,

z druhé strany zase, že je vše špatné a je třeba okamžitě vyměnit celou radnici. A pak „babo rad“, co se s tím dá dělat. Dám vám tip – udělal jsem si do Bohušovic procházku a podíval se, jak tam vypadají chodníky, silnice, parky a pořádek vůbec. Cestou domů jsem pak přemýšlel nad tím, co se u nás povedlo, a za poslední čtyři roky mě toho zas tak moc nenapadlo. Vzpomněl jsem si leda na kanalizaci v Počaplech, která měla být snad už před deseti lety.

U voleb se můžete rozhodnout věřit komu chcete. My si myslíme, že politikům se nemá věřit, že se mají hlavně kontrolovat, a to chceme dělat i na radnici. Do voleb jdeme jako Změna pro Terezín s podporou Pirátů. V Terezíně žijeme a chceme, aby v něm mohly žít i naše děti. To vám za Změnu pro Terezín s podporou Pirátů můžu slíbit

Petr Rýsler

POMŮCKA: ORR, RN	ZNAČKA REGISTR. VANÉ TUNY	ČESKÝ LYŽAR	1. DÍL TAJENKY	TŘÍDA HOVOR.	KRÁTKÝ FILMOVÝ SNÍMEK	ZNAČKA AMPÉR-HODINY	CHATOVÉ KOLONIE	ČÁST JÍCNU	REPREZENTAČNÍ PRO- DEJNA AUTO- MOBILŮ	NEDOBRÝ	KMITOČTOVÝ	TÍMTO ZPŮSOBEM
REVÍRNÍ BRATRSKÁ POKLADNA				CITO- SLOVCE PLAŠENÍ			OMOTÁVKA				INICIÁLY BÝVALÉHO HOKEJISTY TIKALA	
POSTAVA DĚTSKÉHO SERIÁLU PAN ???				LETNÍ OLYMPIJSKÉ HRY ZKR. TAHLÉ			HUDEBNÍ STYL DRUH LÁTKY				CHEM. ZN. RADIA MPZ NOVÉ- HO ZÉLANDU	
	UKONČIT INICIÁLY HEREČKY CHADIMOVÉ						AGRONOM Z ANO BODAVÝ HMYZ					
ŠMELINÁŘ						OBRAZOVÝ ZÁZNAM CÍLE PŘI STŘELBĚ				INIC. HER. KABÁTOVÉ ŘÍMSKÝCH 3000		SKLIZNÉ OBILÍ
DOSTIHOVÝ PES				KORÁLOVÉ OSTROVY CITOSLOVCE PODIVU				INICIÁLY REŽISÉRA MOŠI TENTO			INICIÁLY HEREČKY ŽILKOVÉ PULZ	
	UTRPENÍ	ZAVÝSKNUTÍ CIZÍ MUŽSKÉ JMÉNO		KLÁVESNA NA POČÍTAČI CITOSLOVCE VRČENÍ			TEN ČÁSTÝ NÁZEV MĚNY					
VOJENSKÁ CVIČENÍ							RUSKÁ POCHOUTKA VKLÁDANÁ DO ZEMĚ					
BOJOVÝ POKŘÍK				RODNÉ ČÍSLO ZKR. ZN. ELEKTR. SPOTŘEBIČŮ			SUCHÁ TRÁVA NOČNÍ PTÁK			INIC. HERCE ČEPKA ČÁST POSTROJE		ZNAČKA DECITUNY
NÁSTROJ NA SEČENÍ				2X SNÍŽENÝ TÓN E NEDĚLE ZKR.				INIC. ZPĚV. URBÁNKOVÉ ZHOTOVENÝ PÍSMEM			NÁRODNÍ DIVADLO 2. DÍL TAJENKY	
STARÉ ČESKÉ ZÁJMENO		MPZ NIGERU PIRÁTSKÉ MOŘE			TOPIVO ZVOLÁNÍ TOREADORA				VYDÁVAT ZVUK NÁSTRAHY PYTLÁKŮ			
	ORG. PRO OSVOBOZENÍ PALESTINY ZKR.	MYŠLEN- KOVÁ CHODBY					SODOVKA JMÉNO HERCE DAMONA					TYKAJÍCÍ SE PRIMÁTŮ SÍŤ ANGLICKY
PRŮZOR VE ZDI				POPĚVEK DODATEK V DOPISE ZKR.			TĚSTOVINA KYNUTÍM SE ZVĚT- ŠOVAT					
VEN ANGLICKY				NÁZEV HLÁSKY P INIC. BÝV. POL. RAŠINA		DOSNA STATKÁŘKA				LIDOOOP ANGLICKY AMERICKÝ TUR		
TEXTILNÍ TOVÁRNA					NAJEDENÝ OTÁZKA 1. PÁDU				NESPAT INIC. TEN. IVANI- ŠEVIČE			
	KANADSKÝ HOKEJISTA POM. TECH. PRAPORY			JEDNOTKA HMOTNOSTI NĚMECKÁ TV STANICE				JALOVCOVÝ ALK. NÁPOJ ALKOHO- LICKÝ NÁPOJ			DRUH PANENKY BARBIE ZVOLÁNÍ TOREADORA	
MUŽ				ROLETA CHEM. ZN. SELENU			OHROŽENÍ PORÁŽKA V BOXU ZKR.					
ODPLATA ZA ZLOČIN					HLAS KUKAČKY				ZUŠLECH- TĚNÉ ŽELEZO			
VAK					ČÁSTICE HMOTY				ZESÍLENÝ ZÁPOR			

KŘÍŽOVKA

Tajenku křížovky pošlete na krizovka@pirati.cz. Tři vylosovaní dostanou pirátské tričko.

SLEDUJTE NÁS NA VŠECH NAŠICH KANÁLECH!

<https://litomericko.pirati.cz/>

Česká Pirátská strana – MS Piráti Litoměřicko

Pošlete Pirátské listy dál
Sdílení je aktem lásky

Pirátské listy vydává Česká pirátská strana, politická strana se sídlem Řehořova 19, 130 00 Praha 3, IČ: 71339698. Regionální vydání je dostupné online na adrese <https://litomericko.pirati.cz/> pod licencí CC-BY-SA 3.0. Publikování a další šíření obsahu tohoto vydání je umožněno i bez písemného souhlasu. Číslo: (1-2)/2018. Datum vydání 1. září 2018. Registrační číslo MK ČR E 22648. Zadavatel Piráti, zpracovatel Piráti. Tisk: Vltava Labe Media, U Trezorky 921/2, 158 00 Praha 5 - Jinonice, vedoucí projektu: Daniel Galuszka.

Tisk financují Piráti ze státního příspěvku za volby 2017 a z darů našich podporovatelů. Distribuci zajišťují dobrovolníci, ojedinele i Česká pošta.

Redakce vydání: Aleš Stibal, Lenka Simerská, Petr Panaš

Korektura: Renata Kutina Vášová

Náklad: 14.000 ks.